

10 lutego 1931 r.

A446 11/02
BIBLIOTEKA

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12874.

Kl. 3-a-10.

3a¹ 11/02

Oskar Minkos
(Thalheim i. Erzgebirge, Niemcy).

Pończocha.

Zgłoszono 11 marca 1930 r.

Udzielono 29 grudnia 1930 r.

Pierwszeństwo: 23 marca 1929 r. (Niemcy).

Zaopatrywanie obrzeża pończochy w strzemiączka, w celu przymocowywania przy ich pomocy pończochy do podwiązki jest już dawno znane. Dotychczas jednak oba końce strzemiączka wrabiano na jednej i tej samej stronie obrzeża; dzięki temu przez pociągnięcie podwiązki, wskutek nierównomiernego rozkładu sił ciągnących, wywoływano zmarszczki na całej pończosze; ponadto zdarzało się często, że górny rząd oczek pończochy puszczał. W celu usunięcia tych wad, strzemiączko zgodnie z wynalazkiem umieszczone jest w ten sposób, że obejmuje pończochę z obu stron, a każdy jego koniec jest wrobiony w inną stronę obrzeża. Wskutek tego siły ciągnące rozkładają się równomiernie zarówno na ze-

wewnętrzną, jak i na wewnętrzną część podwójnego obrzeża. Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku a mianowicie fig. 1 przedstawia niewykończoną pończochę po wyjściu z maszyny, a fig. 2—pończochę gotową.

W znany sposób wrabia się w pończochę 1 podwójne obrzeże 2, w które wrobione są strzemiączka 3 tak, że te ostatnie zostają umocowane w tym obrzeżu już podczas tworzenia samego obrzeża. Rzędy oczek pończochy, z którymi są połączone wraz z obrzeżem oba końce każdego strzemiączka, są w ten sposób dobrane, że po wykończeniu pończochy jedno miejsce wrobienia jednego końca strzemiączka znajduje się na stronie wewnętrznej pończochy,

podczas gdy drugie miejsce wrobienia drugiego końca strzemiączka znajduje się na zewnętrznej stronie pończochy. Dzięki temu osiąga się to, że siła ciągnąca podwiązki przenoszona jest ze strzemiączka 3 w połowie na część zewnętrzną podwójnego obrzeża, a w połowie na jego część wewnętrzną i z obu części równomiernie działa na rząd oczek 4, do których przyrobione są oba końce obrzeża. Wynikiem tego jest usunięcie wszelkiego rodzaju zmarszczek, jak również możliwości łatwego dotychczas uszkodzenia pończochy i puszczenia oczek.

Ilość strzemiączek może być dowolna. Wynosi ona zwykle 2—4, najkorzystniej jednak jest stosować trzy, mianowicie dwa po bokach, a trzecie pośrodku, jak to przedstawia fig. 2. Strzemiączka o dowol-

nej szerokości i mocy wykonywa się albo na krosnach Cotton'a albo też na obrzeżarkach.

Zastrzeżenie patentowe.

Pończocha z wrobionymi w jej obrzeże strzemiączkami, znamienna tem, że strzemiączka (3) obejmują obrzeże (2) pończochy (1), przyczem jeden koniec każdego strzemiączka umieszczony jest na zewnętrznej stronie, a drugi jego koniec — na wewnętrznej stronie podwójnego obrzeża pończochy.

Oskar Minkos.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

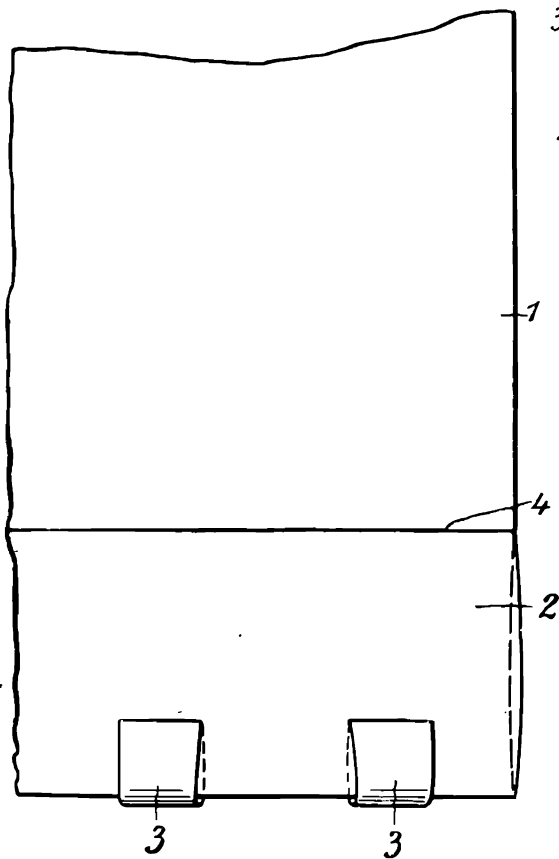

Fig. 2.

